

Cuvânt al Arhim. Ioil Konstantaros la Lectura 3 decembrie (Coloseni anian)

Există oameni care cred că este posibil

să îndeplinească două moduri de viață diametral opuse. Viața lui Hristos și viața lumii îndepărtate de Dumnezeu, adică viața păcatului pe care o insuflă diavolul cel ucigaș de oameni.

Însă cât de inacceptabilă și rătăcită este această teorie, ne-o proclamă Sfântul Duh

prin Apostolul Pavel.

Este atât de semnificativ cuvântul apostolului, încât nu ne lasă locuri de răstălmăcire.

Omul care se întoarce de la viața păcătoasă la lumina vieții creștine trebuie să devină o existență nouă și luminoasă. Să omoare pe „omul cel vechi” și să-și transforme întreaga existență, așa încât să se asemene cu Hristos.

Dar să vedem în continuare, într-o traducere simplă, această surprinzătoare lectură apostolică și apoi să ne oprim asupra ideii ei centrale: *„Iar când Hristos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru slavă. Drept aceea, omorâți mădularele voastre, cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinare la idoli, pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, în care păcate ați umblat și voi odinioară, pe când trăiați în ele. Acum deci vă lepădați și voi de toate acestea: mânia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit, unde nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate și întru toți Hristos”.*

Orice om se va minuna pe lângă altele și de avântul cu care Apostolul Neamurilor dezvoltă această temă, atât din punct de vedere negativ, cât și din punct de vedere pozitiv! Și cuvântul lui este întotdeauna temporal și actual. Pentru că „omul cel vechi”, din nefericire, este o realitate vie pentru fiecare dintre noi. Vedem cât de vii sunt înăuntrul nostru chemarea și înclinația spre păcat, cu toate acestea la care se referă apostolul numindu-le...

Și totuși, n-ar trebui să se întâmple asta. Nu poate să existe vreo justificare, pentru ca un creștin de atâția ani să se afle în astfel de situații de păcătuire.

Dacă acum va întreba cineva: Dar de ce se întâmplă aceasta? ([περισσότερα...](#))